

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1006-08 קמפל ברנרד נ' נמדר אורון ואח'

בפני כב' השופט יהודה פרגו – שופט בכיר

התובע קמפל ברנרד

על-ידי ב"כ עוה"ד ש. ברטלר ואח'
מרח' החשמונאים 100 תל-אביב (67133)
ת.ד. 20366 תל-אביב (61203)

נגד

1. אורון נמדר
מרח' רמז 17, נהריה

2. מתי נמדר
על-ידי עו"ד נחושטן
מרח' תובל 19, רמת גן

הנתבעים

פסק דין

1. מבוא:

בפני תביעה כספית.

עניינה של תביעה זו ביהלום גולמי שמקורו בנמיביה, אשר הניב לאחר ליטושו 30.63 קרט (ראה תעודה ממכון HRK בבליגיה – ת/2) (להלן גם: "האבן").

לצדדים גרסאות שונות באשר לעובדות והשתלשלות האירועים לעניין רכישת היהלום, שותפתם בו, מכירתו והתשלום לו זכאי התובע וממי.

היות ומדובר בעסקאות אשר בוצעו על-ידי חברים בבורסה ליהלומים, והיות ומנהגו של סקטור זה לא לתעד עסקאות ותנאיהם במסמכים בכתב, אין מנוס מאשר להכריע במחלוקות שבין הצדדים על בסיס הקיים: עדויות בעלי הדין, המסמכים ועדותו של **מר רפאל שחיבר** אשר היה מעורב בעסקת מכירת היהלום לדובאי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1006-08 קמפל ברנרד נ' נמדר אורון ואח'

2. עובדות ודיון:

לאחר ששמעתי את הראיות, כך גם על בסיס המסמכים שהוצגו בפני, אני קובע את העובדות, השתלשלות האירועים והמסקנות כדלקמן:

2.1 התובע, **ברנרד קמפל** (להלן: "**ברנרד**") הינו חבר בורסה ביוהנסבורג, **אורון ומתי נמדר**, היו בתקופות הרלוונטיות חברי בורסת היהלומים ברמת-גן (להלן: "**אורון**", "**מתי**").

למתי היה משרד בבניין הבורסה ברמת-גן.

למתי היה חשבון חני"י שהינו חשבון של יהלומנים שיחודו בכך שהוא מתנהל במטבע חוץ ומשמש למסחר בין יהלומנים בארץ ובחול"ל. יתרונו בכך, שהוא אינו מחוייב בעלויות המרה כבדות (סעיפים 3.4, 3.5 לתצהיר **מתי**).

לאורון, למרות היותו חבר בורסה, לא היה משרד עצמאי ולא חשבון חני"י. עבודתו התנהלה מתוך משרדו של **מתי** ובאמצעות חשבון החני"י של **מתי**, שהינו אביו (ראה סעיפים 2.6, 3.4 לתצהיר **מתי**).

2.2 בשנת 2003 נקשרה עסקה לרכישת היהלום מנמיביה שבאפריקה, הוא היהלום נשוא הדיון.

הצדדים לעסקה מול הסוחר בנמיביה היו **אורון נמדר**, **מתי נמדר** ו**משה סבן**.

מחיר העסקה היה \$585,000, אשר הועבר לנמיביה בשתי העברות בנקאיות מ"בנק איגוד בע"מ", סניף רמת-גן:

- סך של \$ 300,000 ביום 3/6/2003.

- סך של \$ 285,000 ביום 4/6/2003.

לימים, הציע **משה סבן** לצרף שותף נוסף שישתתף במימון וכי בתמורה יחולקו הרווחים בין שלושת השותפים באופן שווה, 1/3 לכל אחד; הצעה שהתקבלה (סעיפים 9, 10 לתצהיר **אורון**).

כך נולדה הפגישה והשותפות הנוספת ביהלום זה בין התובע-**ברנרד**, **מתי ואורון** ביחד, ו**משה סבן**.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1006-08 קמפל ברנרד נ' נמדר אורון ואח'

המחיר הכולל של רכישת היהלום, כפי שהוצג לברנרד, היה \$649,440.

על כן, וכפי חלקו במימון 1/3 מהוצאות מימון רכישת היהלום, העביר ברנרד, מתוך חשבון החני"י שלו אל חשבון החני"י של מתי, את הסך של \$ 324,720.

ביום 4/6/2003 קיבל ברנרד ממתני "חשבונית מס קבלה מס' 10025" על הפקדה/תשלום זה. (נספח "ב" לתצהיר ברנרד. סעיף 13 לתצהיר אורון, סעיף 3.5 לתצהיר מתי).

עם הגעת היהלום לארץ, היה צורך בתשלומים נוספים של \$5,000 לחברת השילוח ו-\$ 58,000 נוספים, אותם העביר ברנרד, ישירות לנמיביה, לבקשת אורון (ת/4). תשלומים נוספים אלו שולמו על-ידי ברנרד, בנוסף לתשלום הראשון בסך \$324,720, אותו הוא שילם למתי ואורון (נספח "ב" לתצהיר ברנרד).

2.3 מחלוקת בין הצדדים בדבר השותפות של מתי בעסקה זו, והיכן התקיימה הפגישה שבה נרקמה העסקה.

לטענת אורון, למתי אין כל חלק ושותפות בעסקה.

לטענתו, הפגישה הראשונה עם ברנרד בה סוכמו פרטי העסקה, הייתה במשרדו של ברנרד; וכי אף פעם לא נפגש עם ברנרד במשרדו של אביו/מתי ובנוכחותו, בבורסת היהלומים ברמת-גן.

כך גם טוען מתי.

לטענת מתי, אין לו כל קשר לרכישת היהלום, כך גם לעסקאות שבאו בהמשך הקשורות ליהלום זה. לטענתו, הוא היה רק "צינור" לקבלה והעברת כספים מחשבון החני"י שלו לעסקאות אותן ביצע אורון, היות ולאורון לא היה חשבון בנק בישראל, וגם לא חשבון חני"י. (ראה סעיפים 3.4, 3.6, 3.7 לתצהיר מתי).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1006-08 קמפל ברנרד נ' נמדר אורון ואח'

מנגד טוען ברנרד :

"אנחנו נפגשנו לעיתים קרובות אני סבן אורון ומתי במשרד של מתי ודיברנו על ההתקדמות של האבן (עמ' 10 לפרוטוקול מיום 15/3/2010).

...

... לפני שנכנסתי לעסקה בדקתי עם מי אני הולך ומיהו השותף כי לא הכרתי אותו קודם. היה ברור שמתי ואורון עבדו יחד. הם ישבו באותו משרד בבורסת היהלומים, היה כתוב על הדלת מתי נמדר יהלומים, הם היו אב ובן שעבדו יחד. זה היה הרושם אצל כולם בבורסה, הם עבדו ביחד (עמ' 10).

...

- ש. כאשר נכנסת לעסקה עם מי סיכמת תנאים.
- ת. סיכמנו את התנאים בינינו כולנו מתי, אורון, סבן ואני וזה היה לפני שנכנסתי לעניין וסוכם שאנחנו נממן חצי חצי.
- ש. האם ישבת עם מתי על כך.
- ת. כן. כולנו יחד ישבנו על זה" (עמ' 11).

כך גם בסעיף 16 לתצהירו :

"16. יובהר כי הנתבע 2 שהינו אביו של הנתבע 1, נפגש עימי והיה צד פעיל בכל הקשור להתקשרות בין הצדדים בשלב רכישת הזכויות ביהלום..."

מעדיף אני את גרסתו של מר ברנרד על פני גרסתם של אורון ומתי. מעורבותו של מתי בעסקאות שבוצעו כפי שפורטה ותפורט בהמשך, אינה מותירה כל ספק באשר למעורבותו בעסקאות אלו.

2.4 במהלך ליטוש היהלום, פרץ סכסוך בין השותפים. מר סבן, שהחזיק את היהלום, איים למכור אותו, אלא אם כן ישולם לו הסך של \$ 325,000. בתמורה, הבטיח סבן להחזיר את היהלום ולצאת מן השותפות בו.

בתצהירו כותב אורון :

"29. חששתי להשקעה שלי, מאחר ולא הייתה לי ברירה, והייתי מוכרח לקבל את האבן לרשותי על מנת לא לאבד את השקעתי ... לא נותרה לי ברירה אלא לשלם \$ 325,000 למר סבן".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1006-08 קמפל ברנרד נ' נמדר אורון ואח'

לא אורון שילם את הכסף עבור היהלום. מי ששילם את הכסף הוא **מתי**.

בסעיף 3.10 לתצהירו כותב **מתי** :

"... אורון היה מאוד לחוץ ונואש וטען באזניי כי הוא זקוק ל- 325,000 דולר לשם שחרור האבן מידי של סבן, וביקש שאשלם לסבן סכום זה, שכן אם לא אתן לו את הסכום יש חשש שהשקעתו תרד לטמיון, זאת, בין היתר, בשל העובדה שהרישום של הבעלות באבן אינו מוסדר. נתתי לאורון את הכסף במזומן עבור משה סבן".

ברי לי, כי לא את השקעתו של אורון רצה **מתי** להציל, אלא את השקעתו שלו. שהרי, כשותף מלא לעסקה וכמממן העסקה מטעם משפחת **נמדר**, היה זה הוא אשר שילם את כל הכספים לרכישת חלקם ביהלום, מתוך חשבון החני"י ששייך לו. **אורון** לא הציג כל הוכחה כי מדובר בכספים שלו שרק עברו דרך חשבון החני"י של **מתי**, כטענתו.

לאחר התשלום למשה **סבן** עבר היהלום לחזקתם של **אורון ומתי**.

2.5 סכסוך דומה היה בין **ברנרד** לבין **סבן**, אשר הביא לפירוק כל השותפות ביהלום.

גם **ברנרד** היה מעוניין למכור את חלקו בשותפות **לאורון ומתי**, ובקשתו נענתה.

בסעיף 11 לתצהירו כותב **ברנרד** :

"11. עקב סכסוך שפרץ ביני ובין מר סבן בשנת 2004, הוסכם כי הנתבעים ירכשו את חלקי ביהלום ובתמורה התחייבו הנתבעים לשלם לי את הסכום ששילמתי עבור חלקי ביהלום בצירוף תשלום חוב עבר של מר משה סבן כלפי, ובסך הכל התחייבו הנתבעים לשלם לי את הסכום של \$443,993 (להלן: "החוב"). הנתבע 1 אינו מכחיש את חבותו בתשלום החוב".

בעדותו בבית המשפט הסביר **ברנרד** כי הסכסוך בינו ובין **סבן**, לא היה קשור לעסקה הנדונה אלא, למערכת היחסים העסקית הכוללת שהייתה בין **ברנרד לסבן**, על פיה היה רוכש **סבן** יהלומים עבור **ברנרד**. **ברנרד** החליט להפסיק מערכת יחסים זו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1006-08 קמפל ברנרד נ' נמדד אורון ואח'

אורון מאשר את הסיכום שהיה.

במכתבו מיום 26/3/2009 הנמצא בתיק בית המשפט, כותב אורון:

"... ואני כדי להציל עוריי" לא רציתי להשאיר האבן גלם בידיהם, והעברתי לפי דרישתו של מר סבן ובידיעת מר קמפל סך של \$ 325,000 ועוד \$119,000 שהם חוב קודם של מר סבן למר קמפל וזה לפי בקשתו של מר קמפל והסחורה עברה לרשותו ב- 100%"

במכתבו מיום 9/1/2008, הנמצא אף הוא בתיק בית המשפט, כותב, בין השאר, אורון:

"הוא הסכים לקבל ממני פתק קניה ע"ס ההשקעה שלו + חוב שהיה שייך למשה סבן מקודם. תאריך פרעון 120 יום

...

הסברתי לו ומר קמפל הסכים, שבנסיבות שנוצרו יהיה עליו להמתין עד למכירה (של היהלום - י.פ.) שהרי אני מחוייב לשלם לו גם חוב של משה סבן וזה יחשב הרווח".

2.6 ביום 4/4/2004 נותן אורון לברנרד שני אישורי קניה.

"אישור קנייה מס' 0402" על סך \$ 324,720 המבטא את הסכום הראשון אותו העביר ברנרד למתי ביום 4/6/2003, ואשר תמורתו הוא קיבל את "חשבונית המס והקבלה 10025".

"אישור קנייה מס' 0405" המבטא שני סכומים:

- סכום של \$ 58,000 אותם העביר ברנרד בהעברה ישירה לנמיביה על פי דרישת אורון (4/3).

- סכום של \$ 61,273 חובו של משה סבן לברנרד, אשר אורון לקח על עצמו לשלמו, במסגרת ההתחשבות עם משה סבן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1006-08 קמפל ברנרד נ' נמדר אורון ואח'

בעדותו בבית המשפט אישר אורון התחשבות זו, כדבריו:

"... עשינו חשבון ורשמתי לו בפתק. היה פתק של הסכום המקורי של העסקה \$ 324,800, החלק השני היה \$ 119,000 כולל את הסכום שסבן היה חייב לו מעסקה קודמת... ועוד חצי שלו שהשקיע \$ 58,000 ישבנו ועשינו חשבון".

הנה כי כן, הודאה מפורשת בסכום החוב:

$$\$ 324,780 + \$ 119,273 = \$ 443,993$$

אמנם אישורי הקניה ניתנו על-ידי אורון, ומתי אינו חתום עליהם, ואמנם למתי יש טופס אישור קניה משלו; אולם, ברי לי, כי במערכת העובדות שתוארה, ועוד תתואר בהמשך, דבר לא נעשה ללא ידיעתו ואישורו של מתי, "בעל המאה"; וכי אישורי קניה אלו מחייבים גם את מתי, ביחד ולחוד עם אורון, הגם שהוא אינו חתום עליהם.

בעדותו בבית המשפט אמר ברנרד:

"... בעיני הם היו אחד. אורון גם אמר זאת בזמן החתימה על הפתק".
(עמ' 11).

בשלב הזה, עברה האבן לחזקתם של אורון ומתי.

במכתבו מיום 9/1/2008 כותב אורון:

"השתלטתי" על האבן וסייעתי בעצמי ללטש אותה".

ובמכתבו מיום 31/3/2009:

"הסחורה עברה אלי ב- 100%".

מאז יום 4/4/2004 המועד בו קיבל ברנרד את אישורי הקניה, הוא ממתין לקבלת כספי השקעתו. פניותיו החוזרות ונישנות בנדון אל אורון ונמדר, לא נענו.

בשלב מסויים, אף הציע ברנרד לאורון ומתי כי יאפשרו לו למכור את היהלום. גם פנייה זו לא נענתה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1006-08 קמפל ברנרד נ' נמדר אורון ואח'

2.7 ביום 11/1/2008, הוגשה התביעה.

באותו יום - 1/1/2008 - נתן בית המשפט צו עיקול זמני על היהלום (בש"א 1053/08).

צו העיקול היה מופנה אל שני הנתבעים: **אורון ומתי נמדר**.

הסתבר, שהנתבעים **אורון ומתי** התעלמו מצו העיקול.

ביום 31/3/2009 הוגשה בקשה למינוי כונס נכסים לצורך תפיסתו והחזקתו של היהלום עד למתן פסק הדין בתביעה העיקרית.

בבקשה נטען, בין השאר:

23" בקדם המשפט שהתקיים בתיק זה ביום 1.2.09, טען המשיב כי הוא ממשיך ומנסה למכור את היהלום. כרגע לגרסתו היהלום נמצא בדובאי בחנות תכשיטים בשם **PRIMA GOLD** הנמצאת במלון "בורג" אל ערב" וכי מר רועי לוי מנהל עבורו את המכירה של היהלום משם.

24. התגלה למבקש, בעקבות שיחה שנערכה לאחרונה בין המבקש ובין מר רועי לוי, אשר נטען לגביו על ידי המשיב כי הוא מנהל עבור המשיב את ענייני המכירה בדובאי, כי היהלום כלל לא נמצא בחנות ולא רק זו כי אף זו, מר רועי לוי מסר כי לגרסתו ולמיטב ידיעתו היהלום נמכר לפני כתשעה חודשים, בעודו מעוקל.

25. המשיב מנסה להבריח את היהלום באופן שיהיה בכך להכשיל את צו העיקול שניתן כנגדו."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1006-08 קמפל ברנרד נ' נמדר אורון ואח'

בתאריך 17/3/2009 מגיב אורון נמדר לבקשה.

בדברי התגובה כותב, בין השאר, אורון:

"בסעיף 24 כותב המבקש שאני אמרתי שמר רועי לוי מנהל עבורי את המכירה של היהלום בדובאי. ובכן, רועי לוי הוא חסר כל, שפועל בדובאי וחייב לי כסף כבר שנה. המבקש מחבר פרטים מ- 10 שיחות ומחובר אותן יחד.

נכון שבאחד השלבים היה מעורב גם רועי לוי ונכון שבשלב יותר מאוחר הייתי בדובאי עם עוד אנשים בבורג' אל ערב בחנות PRIMA GOLD עם היהלום.

ובכן, מר קמפל חושב "לגייס" את מר רועי לוי, שהוא עוד נוכל".

ביום 31/3/2009 החליט בית המשפט למנות את עו"ד רונית שאולי ברנאי, לכונסת נכסים מטעם בית המשפט על-מנת לתפוס ולהחזיק בידיה את היהלום.

רק אז, התגלו מעשיהם של אורון ומתי נמדר, אשר הוסתרו מבית המשפט.

מעדויותיו של העד רפאל שחיבר מיום 28/6/2009 (במסגרת בש"א 8226/09) ומיום 15/3/2010, כי עוד במהלך שנת 2007, נוצרה שותפות בינו ובין אורון ומתי נמדר למכירת יהלום זה.

במסגרת שותפות זו, היהלום הועבר לחזקתו לצורך מכירתו.

ביום 18/5/2008!! נמכר היהלום לחברת "טנג'ם בע"מ" באמצעות "יהלומי שחיבר רפאל בע"מ", תמורת סכום של \$ 2,026,000 (ת/4).

עובדות אלו, כאמור, הוסתרו מבית המשפט.

במכתבו דלעיל מיום 17/3/2009, לאחר שאורון מתייחס לטיב האבן, הוא אף מעז לכתוב:

"זו גם הסיבה העיקרית שבגינה אף אחד לא מוכן לקנות את האבן. הגוון החום קל".

גם ביום 30/4/2009, עת הוגשו לבית המשפט תצהירי העדות הראשית של אורון ומתי נמדר, הם אינם מספרים כי היהלום נמכר בסכום וברווח גדול. השניים אינם מאזכרים כלל את הדבר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1006-08 קמפל ברנרד נ' נמדר אורון ואח'

איתרע מזלם של אורון ומתי ואותר העד רפאל שחיבר, שותפם למכירת היהלום, אשר הביא בפני בית המשפט את המידע אשר הסתירו מתי ואורון, קרי שכבר בחודש מאי 2008 נמכר היהלום ותמורתו הועברה למתי נמדר.

ביום 6/7/2009, ביקשה כונסת הנכסים להתפטר מתפקידה, תוך שהיא מציינת כי ניסיונותיה לתפוס את היהלום כשלו, וכי בשיחתה עם אורון נמדר - ביום 19/4/09 - הוא "הציע לה באירוניה לחפש את היהלום בדובאי או בסעודיה"; וכי בדיון שהתקיים בבית המשפט ביום 28/6/2009 התברר מעדותו של מר שחיבר רפאל, כי היהלום נמכר באמצעותו במהלך חודש מאי 2008, לאחר שהוא קיבל אותו במשרד בבורסת היהלומים ברמת-גן.

במכתבו מיום 27/7/2009 שלח אורון לבית המשפט, הוא כותב, בין השאר:

4. האבן שמר קמפל כל כך מחפש זו אבן שלי בלבד. אין לו כל קשר אליה מהיום שבו חתמתי על ההתחייבות לתשלום. באותו יום האבן שקלה כמעט 40 קרט. מאותו יום האבן הייתה שלי ורק שלי. מותר היה לי לעשות ככל העולה על רוחי בלי לשאול אף אחד. לא הייתי חייב לאף אחד דין וחשבון. אם נתתי - זה אך ורק מרצוני הטוב.

5. על עורכת הדין, הגב' שאולי, פשוט ריחמתי כי בעצם שלחו אותה לחפש אבן שלא הייתה ברשותי וחוף מזה הסברתי לה שאבן זה לא בית ולא אוטו. היא יכולה לשנות מקום, משקל, צורה וכו'... האבן היא לא נושא ולא נושא ולא מושא התביעה. עורכת הדין פשוט עייפה אותי עם כל מיני נוסחים והסברתי לה שאני אחרי אירוע מוחי ואחרי נסיעה ארוכה במיוחד אליה. ולכן חתמתי על הנוסח הזה".

(כוונתו של אורון לתצהיר נ/1 מיום 1/7/2009 בו אישר לראשונה כי היהלום נמכר בדובאי בשנת 2008).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1006-08 קמפל ברנרד נ' נמדר אורון ואח'

בעדותו בבית המשפט, כשנשאל על כך, השיב מתי :

- ש" בתצהירך הקדשת פרק העוסק בעיסקת היהלום - מדוע לא הודעת לבית המשפט שהיהלום נמכר שנה לפני שנתת תצהיר.
- ת. לא יודע אמרתי מה שאני יודע ואת כל האמת.
- ש. בעת הגשת התצהיר ידעת שהיהלום נמכר.
- ת. ידעתי שהאבן נמכרה. (עמ' 17).

ללמדך, על התנהגות אורון ומתי ושיתוף הפעולה ביניהם, לרבות הניסיון להסתיר את דבר מכירת היהלום והתמורה שהתקבלה בגינו.

ללמדך, על היעדר האמינות של השניים.

2.8 מעדותו של רפאל שחיבר, למדתי כי אורון ומתי נמדר היו שותפים עימו למכירת היהלום.

בעדותו ביום 28/6/2009 במסגרת בש"א 8226/09 נשאל והשיב שחיבר רפאל :

- ש" מתי קבלת את היהלום.
- ת. במהלך 2007 נזכרתי כרגע בשם מיובל גפני.
- ש. הוא גם היה שותף באבן.
- ת. אין לי מושג.
- ש. שילמת לגפני על זה שנהיית שותף.
- ת. לא. שילמתי למתי נמדר.
- ש. אני שואל על הקניה.
- ת. שילמתי למתי נמדר.
- ש. ב 2007.
- ת. כן. (עמ' 6). (ההדגשות שלי - י.פ.).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1006-08 קמפל ברנרד נ' נמדר אורון ואח'

בעדותו בבית המשפט ביום 15/3/2010 הוסיף רפאל שחיבר :

- ש. " העדת בעמ' 6 לפר' ת/1 שבשנת 07 נכנסת לשותפות ביהלום עם מתי ושילמת עבור חלקך בשותפות. כמה כסף שילמת.
- ת. כאשר אתה מגדיר שותפות, אני רכשתי את האבן. השותפות הייתה רק לגבי חלוקת רווחים לא הייתי שותף באבן היא הייתה שלי. יש כזה הליך בורסה (עמ' 3).
- ש. אמרת שרכשת את היהלום והחלוקה היא ברווחים - מה שילמת עבור היהלום ולמי.
- ת. את הסכום איני זוכר, שילמתי למתי נמדר.
- ש. איזה אסמכתא קיבלת על התשלום.
- ת. חשבוניות של יהלומי מתי נמדר או משהו כזה.
- ש. באיזה סכום נמכרה האבן לחברת טנג'ר.
- ת. קרוב ל- 2.1 מליון דולר.
- ש. אני מציג בפניך את החשבוניות תאשר שזהו הסכום שקיבלת.
- ת. החשבוניות ת/3 - כן זהו הסכום.
- ש. היכן בוצעה המכירה.
- ת. בבנייני בורסת היהלומים.
- ש. אמרת שהחלוקה הייתה ברווחים, מה היה חלקו של מתי נמדר.
- ת. 50% (עמ' 4).
- ...
- ש. את כספי המכירה מתי העברת למתי.
- ת. ימים ספורים לאחר המכירה. לא את כספי המכירה אלא את החלק היחסי ברווח שהיה שייך למתי נמדר בקיזוז הוצאות.
- ש. איזה אסמכתא קיבלת על כך.
- ת. חשבונית מתי נמדר.
- ...
- ת. את האבן למיטב זכרוני קיבלתי בבנק איגוד מהפקידה של יובל גפני. הפקידה הגיעה לבנק עם האבן כדי לוודא שנתתי שיק למתי נמדר שנתן שיק ליובל גפני וכל זה היה בבנק כדי לוודא שהשיק שלי עבר והשיק של מתי כובד והעבירו לי את האבן.
- ש. עם מי דיברת מתי או אורון.
- ת. אתה היית חלק בלתי נפרד ממתי. (התשובה ניתנה לאורון - י.פ.).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1006-08 קמפל ברנרד נ' נמדר אורון ואח'

- ש. על סמך מה אתה קובע את זה.
- ת. אתה הבן שלו וישבת אצלו במשרד ומבחינתי כי פעילות שעשיתי אתך זה היה מתי לנדר זה תמיד היה כך. כשהייתי צריך לעשות עיסקה עם אורון תמיד התעקשתי שהעיסקה היא דרך אורון עם מתי.
- ש. האם ידעת שאני חבר בורסה ונחשב כאישיות נפרדת ממתי.
- ת. ידעתי שאתה חבר בורסה וידעתי שיש לך גם עסקים נפרדים ממתי נמדר, מבחינתי כשעבדתי איתך זה היה דרך מתי (עמ' 5)
- ...
- ת. שילמתי למתי את כל הכסף חלק בשיק וחלק בהתקזזויות אחרות בין מתי לבני.
- ש. האם שילמת לו 1.6 מליון דולר בין במזומן ובין בהתקזזות.
- ת. לדעתי כן. חד משמעית כן. (עמ' 6, 7).
- ...
- ש. ההסכם לגבי חלוקת התמורה חצי חצי עם מי הגעת אליו.
- ת. עם מתי נמדר (עמ' 7) (ההדגשות שלי - י.פ.).

הנה כי כן, עדות נוספת וברורה על הקשר והמעורבות של מתי ואורון, בצוותא חדא לעסקאות הקשורות ביהלום.

למשמע עדויות אלו, לא נותרה למתי הברירה, אלא להודות כי קיבל לידיו את כספי המכירה של היהלום לרפאל שחיבר, ולאחר מכן - לכשהיהלום נמכר בדובאי - את חלקו ברווחים. (עמ' 17, 18, 19).

אמנם בעדותו טוען מתי:

"קיבלתי \$ 570,000 ופעם \$ 112,000. אלה שני הסכומים שקיבלתי משחיבר. לא קיבלתי ממנו סכומים נוספים".

ואולם, עדיפה עלי עדותו של מר שחיבר על פני עדותו של מתי, על פיה מתי קיבל ממנו עבור היהלום סך של 1.6 מיליון דולר.

